FIKIH KÖŞESİ YAZILARI (84)
Ülfet Ehli Olmak

Peygamber Efendimiz (as), bir hadis-i şerifinde *"Mümin ülfet eden ve kendisiyle ülfet edilen kimsedir. Ülfet edemeyen ve kendisiyle ülfet edilmeyen kimse de hayır namına bir şey yoktur."*[1] buyurmuş ve ülfet konusuna dikkatlerimizi çekmiştir.

Ülfet, konuşma, dostluk, arkadaşlık, cana yakın olma; uygun kimselerle güzel bir şekilde görüşüp konuşma anlamlarını kapsayan bir terimdir. İnsan medeni bir varlıktır. Dolayısıyla içinde yaşamış olduğu toplum içinde diğer insanlarla tanışıp görüşmeye ve iyi geçinmeye muhtaçtır.

Ülfetin zıddı 'uzlet'tir. Uzlet, insanlardan uzak durarak bir köşeye çekilip tek başına yaşamak demektir. Böyle bir durum insan yaratılışına ters düşer. Çünkü Allah Teâlâ bizi, birbirimizle görüşüp tanışmak için yarattığını Kur'an'ında şöyle ilan buyurmuştur: *"Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi milletlere ve kabilelere ayırdık."*[2] Bundan dolayıdır ki, gerçekten geçerli dinî bir sebep yoksa inanan bir insanın toplum dışında kalması doğru değildir.

Bir müslüman toplum içinde kalmalı, insanlarla hoşça geçinmeli ve cemaat içinde bir hayat sürmelidir. Peygamberimiz (as), insanlardan kaçmamış, tam aksine onların içine içine dalmış, beraber yaşamış ve insanlarla en güzel şekilde münasebetler kurmuştur.

Ülfet denilen bu güzel özelliği müminlerin gönlüne kendisinin yerleştirdiğini haber veren Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: *"Hani siz birbirinize düşmanlar idiniz de, O, kalplerinizi birleştirmişti."*[3] Böylece mü'minlerin kalpleri birleşmiş, gönüllerine dostluk ve ülfet dolmuştur.

Ülfetin kaynağı dostluk ve muhabbettir. Gönüller sevgiden yoksun iseler, başkaları ile konuşup görüşmek ve dostluk kurmak istemezler.

Güzel ahlaklı, yumuşak tabiatlı ve zarafet sahibi bir mümin ülfet sahibidir. İmanın zayıflığı, ahlakının bozukluğu ve tabiatının kötülüğü sebebiyle inanmayan biri ile ülfet edilemez.

Bilhassa makam ve mesuliyet makamında olanlar için ülfet ehli olmak önemlidir. Buna insanları etrafında tutabilmek için ihtiyaç vardır. Peygamber Efendimiz (as), *"Sizin idarecilerinizin hayırlısı, onların sizi, sizin de onları sevdiğiniz; onların size dua ettiği, sizin de onlara dua ettiğiniz*

[1] Ahmed b. Hanbel, Müsned II, 4, 5, 335

[2] Hucurat Sûresi, 49:13

[3] Âl-i İmrân Sûresi, 3:103

idarecilerinizdir. İdarecilerinizin şerlisi ise, onları size buğz ve lanet ettiği, sizin de onlara buğz ve lanet ettiğiniz idarecilerinizdir."[4]

Ülfet ehli olmak, aslında geçim ehli olmak demektir. Yani başkalarıyla anlaşabilen, kaynaşabilen ve kendisiyle beraber olmaktan huzur duyulan adam olmak demektir.

Kibirli, başkalarını beğenmeyen, cimri ve bencil tipler ne ülfet etme ne de ülfet edilme nimetine kavuşamazlar.

Kibir, muhataba saygıyı ortadan kaldırır. Böyle bir illete sahip olan kişinin muhatapları tarafından sevilmesi, onlardan saygı ve sıcak ilgi görmesi elbette mümkün olmaz.

Cimri ve sadece kendi menfaatlerini düşünen tipler ise etrafındakileri uşak ve köle gibi görme hastalığına tutulmuş nasipsiz insanlardır. Böylesi insanların ülfetten nasibi yoktur.

Ülfet etme vasfı olan insanlarda sevgi, merhamet, cömertlik, hakşinaslık, tevazu ve fedakârlık gibi vasıflar öne çıkar. Böylesi insanlar, hem sever, hem sevilir; hem ikram eder, hem de ikram görürler.

Ülfet ehli lider, baskıcı değil, hizmetkârdır. Ülfet mizacına sahip işçi ve memur horlanmaz; sevgi, saygı ve takdir görür. Böyle bir özelliğe sahip babadan nefret edilmez; özlenir ve yolu gözlenir. Takım başarısı ülfet etme özelliğine sahip insanların bir araya gelmesiyle kolaylaşır.

Bu gün İslam dünyasında kaybettiğimiz bir çok güzellikten bir tanesi de ülfet özelliğimizdir. İslam ümmeti Peygamber lisanıyla bir vücudu oluşturan azalar gibidir. Vücut azalarından bir tanesinde oluşacak bir arıza ve acıya diğer azaların ortaklaşa cevap vermemeleri mümkün değildir. Ama geldiğimiz durumda İslam dünyası bir vücudun azaları gibi davranmıyorlar. Halbuki birbirimize karşı daha duyarlıklı olmalı; birbirimizin yaralarını daha fazla sarmalıyız. Onların dertleriyle daha yakından ilgilenmeliyiz. Ülfet, muhabbet, sevgi ve saygıyla birbirimize sarılmalıyız.

Cenab-ı Hak hepimizi ülfet ehli olma hedefine ulaştırsın. Ülfetli Kullarından eylesin.

M. Hulusi Ünye

[4] Müslim, Sahih, H. No: 3447